

ZWIĄZEK NAUCZYCIELSTWA POLSKIEGO

ORGANIZACJA UCZELNIANA ZWIĄZKU NAUCZYCIELSTWA Polskiego w dziesięcioleciu 1961—1971 wzrosła nie tylko liczebnie (z 248 członków w 1961 do 385 w marcu roku 1971) ale i pod względem znaczenia. W okresie, gdy toczyła się dyskusja nad utrzymaniem WSP jako samodzielnej uczelni, Związek czynnie uczestniczył w walce o jej istnienie. Od momentu wejścia w życie Ustawy o Szkolnictwie Wyższym, Rada Zakładowa włącza się coraz szerzej i pełniej w pracę poszczególnych organów kierowania i zarządzania Uczelnią. Szczególnie w ostatnim okresie szybkiego rozwoju WSP poczynania Rady Zakładowej coraz częściej okazywały się niezbędnym ogniwem działającym na rzecz polepszenia pracy administracji. Poprzez społecznego inspektora pracy, swych przedstawicieli w kolegiach i komisjach rektorskich oraz za pośrednictwem doraźnie tworzonych komisji, Rada wpływała w sposób istotny na decyzje podejmowane w sprawach pracowników, jak :

- ustalenie wysokości dodatków specjalnych dla pracowników naukowo-dydaktycznych i premii dla pracowników naukowo-technicznych,
- awansowanie i podwyżki uposażeń pracowników administracji i obsługi,
- przyznawanie nagród za pracę naukową, dydaktyczną, wychowawczą i społeczną,
- przyznawanie dodatków za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia,
- pomoc Uczelni dla pracowników w sprawach mieszkaniowych (rozdział miejsc w Hotelu Asystenckim, zakwaterowanie pracowników w lokalach mieszkalnych, pozostających w dyspozycji Uczelni itp.),
- udzielanie kar dyscyplinarnych i dyscyplinarne zwalnianie z pracy.

Działając w interesie pracowników Rada spowodowała usunięcie pewnych niedociągnięć administracji w zakresie przyznawania dodatków za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia i dla pracowników naukowo-technicznych i dodatków za wysługę lat.

Dbając o zaspokojenie zainteresowania członków Związku sprawami Krakowa i Kraju, Rada zorganizowała dwa spotkania pracowników WSP z posłami na Sejm. Rokrocznie organizowano dla studentów ostatnich lat spotkania z działaczami Związku, na których przyszli młodzi nauczyciele byli informowani o problemach wybranego zawodu oraz strukturze i działalności ZNP.

Choć WSP do niedawna była jedną z najmniejszych uczelni Krakowa, nasza Rada Zakładowa była znana na terenie środowiska szkół wyższych, i to nie tylko przez swoich przedstawicieli, czynnie działających w organach Związku na szczeblu okręgowym, ale także organizując kilkakrotnie na swoim terenie posiedzenia Okręgowej Komisji Nauki.

Stałą troską Rady Zakładowej był problem mieszkań dla pracowników WSP, do tej pory nie rozwiązany w sposób zadowalający. Nie dysponując funduszami, Rada z konieczności ograniczała swą działalność w tym zakresie do pośredniczenia i interwencji w sprawach mieszkaniowych, szereg razy z pozytywnym skutkiem.

Przygotowanie przez Radę w ostatnim okresie dokładnego zestawienia potrzeb mieszkaniowych oraz inwentaryzacja zasobów mieszkaniowych, będących w dyspozycji Uczelni, przyczynią się zapewne do lepszej gospodarki tymi zasobami, pomogą do zdobycia środków resortowych na budownictwo mieszkaniowe oraz do uzyskania odpowiedniego udziału Uczelni w budownictwie środowiskowym dla pracowników nauki.

Nie ograniczając się do rozdziału skierowań na wczasy i do sanatoriów, otrzymywanych ze szczebla okręgowego, Rada Zakładowa dużym wysiłkiem zorganizowała w roku 1963 dla pracowników WSP wczasy rodzinne, a dla ich dzieci kolonię letnią w Myślenicach. Dla dzieci też organizowano co roku, z okazji świąt Nowego Roku i Międzynarodowego Dnia Dziecka imprezy cieszące się dużym powodzeniem. Podkreślić należy duży udział młodzieży studenckiej WSP (ZMW, ZHP) w zorganizowaniu tych imprez. W trosce o wypoczynek i rozrywkę dla dorosłych organizowano dla nich szereg wycieczek autokarowych (w tym jedną zagraniczną), wspólne wyjścia do teatrów i kin (łącznie ok. 30), a także uprawianie pływania, gier sportowych i gimnastyki. Corocznie też z okazji Dnia Nauczyciela organizowano spotkania towarzyskie lub imprezę rozrywkową. Ze skromnych funduszy, których podstawą była część składek członkowskich, przyznawano po wnikliwym rozpatrzeniu wniosków szereg zapomóg tym członkom ZNP, którzy z losowych powodów znaleźli się w trudnych warunkach materialnych.

Jako suwerenny organ związkowy działała w Uczelni Pracownicza Kasa Zapomogowo-Pożyczkowa, udzielająca swym członkom nieoprocentowanych pożyczek na zaspokojenie doraźnych potrzeb. PKZP rozwinęła się w omawianym okresie z 114 członków w 1961 do 246 w styczniu 1971 r. Na pod-

kreślenie zasługuje fakt, że przewodniczącym Zarządu Kasy wybieranym od jej powstania na kolejne kadencje jest kol. G. Nowiński.

W okresie dziesięciolecia czterokrotnie zmieniał się skład Rady Zakładowej, tj. Zarządu Oddziałowego ZNP. Oto kierownictwa Rad w kolejnych kadencjach :

1961—1963

doc. dr J. Perdenia — przewodniczący, dr M. Schabowska — wiceprzewodniczący, mgr W. Albinowska — sekretarz

1963—1966

dr M. Schabowska — przewodniczący, prof. dr I. Zarębski — wiceprzewodniczący, mgr W. Albinowska — sekretarz, H. Sołtys — sekretarz

1966—1969

prof. dr I. Zarębski — przewodniczący, doc. dr L. Musiał — wiceprzewodniczący, mgr M. Stefanów — sekretarz

od 1969

prof. dr I. Zarębski — przewodniczący, doc. dr S. Serafin — wiceprzewodniczący, dr F. Kiryk — wiceprzewodniczący, dr S. Turnau — sekretarz.

